СТАНОВИЩЕ

относно Проект на Постановление за приемане на Правилника за устройство, организацията и дейността на Националния съвет за защита от домашно насилие.

Искам да започна с факта, че поради лошото функциониране на сайта (strategy.bg), само моята настоятелност, прави видимо настоящото Становище. След многократни опити за публикуване, се наложи Становището да бъде пуснато по електронна поща. Надявам се, че този технически проблем не е целенасочен, въпреки, че у мен остава такъв привкус.
Във връзка с публикувания на Портала за обществени консултации Проект на Постановление за приемане на Правилник за устройството, организацията и дейността на Националния съвет за защита от домашното насилие, а именно:
1. да се приеме Правилник за устройството, организацията и дейността на Националния съвет за превенция и защита от домашното насилие, което да позволи неговото функциониране;
2. да се създаде звено в администрацията на Министерския съвет, което да подпомага Националния съвет при осъществяването на държавната политика по превенция и защита от домашното насилие.

Считам, че така направеното предложение следва да:
- Бъде преосмислено и подложено на допълнителни консултации;
- Бъде допълнително мотивирано от компетентния орган.

На пръв поглед така публикуваното предложение буди тревога за прокарване на недостатъчно прозрачни намерения. Когато човек прочете заглавието, остава с впечатление, че се създава наистина нова структура, насочена единствено и само към устройството, организацията и дейността на Националния съвет за защита от домашното насилие. Оставам с впечатлението, че „тихомълком" Министерският съвет иска да отвлече вниманието на всички заинтересовани, имащи отношение и към:
- промени в Правилника за работа на секретариата на Националния съвет за сътрудничество по етническите и интеграционните въпроси;
- промени в Правилника за работа на секретариата на СРГО.
От възстановяването на българската държава, през 1879,. до днес от нейната територия се изселват към своите национални държави турци, гърци, власи и армъни (доколкото част от власите и армъните приемат Румъния за своя национална държава), евреи, арменци. Същевременно, в България се заселват българи, арменци, руснаци, турци, роми, евреи, каракачани и т.н. Приемането на България в Европейския съюз (ЕС) постави страната в нова политико-икономическа плоскост, заедно с още 26 държави, повечето от които се отличават със своя рецепта на урегулиране и опазване на мултиетническото разнообразие. С приемането си в ЕС, България създаде структура на най-високо политическо ниво, което да се занимава с етническата проблематика. От 2011 година до настоящия момент, в своя Дневен ред, ЕС поставя на централно място политиките по отношение на ромските общности и тяхното разнообразие. България извоюва своя авторитет и признание по отношението на постигнатото и е сочена за пример повече в Европа и по-малко у нас. Има създадена структура в Министерския съвет, на най-високо правителствено ниво, която е натоварена да бъде Национална Контактна Точка по тези въпроси. Темата е засегната и в Международният алианс за възпоменание на Холокоста. Посочената структура е Контактна Точка и в Алианса. Тази Точка е припозната и към нея има огромен респект.
Така направеното предложение относно секретариата на Съвета за развитие на гражданското общество (СРГО) и съответно актът, в който се съдържа то, има отношение към дейността на гражданските организации и съответно е задължително СРГО да даде становище по него съгласно чл. 4, ал. 4, т. 1 от Закона за юридическите лица за нестопанска цел. СРГО не е заседавало, няма избран председател и не е известно да

събира становища по Проекта. Не е получено становище по Проекта от СРГО, и считам, че това е нарушение на закона.
Считам също така, че предложението на Проект не е мотивирано достатъчно добре в доклада на г-жа Габриел. От мотивите за Проекта към доклада не става ясно какви причини са довели до формирането на конкретното предложение, дали е направен анализ на съотношението между задълженията на секретариатите на трите Съвета. Посочено е, че „Обособяването на отдел, който да бъде секретариат на трите съвета, е мотивирано и с това, че отделът ще бъде пресечна точка и трите конкретни политики, с които са ангажирани съветите. Това ще осигури допълняемост на политиките и ще осигури единна посока на дейността на трите съвета". Категорично не споделям това мнение, тъй като и трите политики са много разнопосочни, всяка със своята тежест, и със своите национални и международни ангажименти и припознавания. Името на отдела „Закрила на уязвими групи и взаимодействие с гражданско общество", показва тотално неразбиране на проблематиката! И не само! Тотално неглижиране на трите политики, координирани и консултирани от трите Съвета. „Уязвими групи" – едно кликване в google и е ясно, че това е възможно най-неточно и обидно наименование за групите, обект на тези политики. Нито етническите групи са уязвими в смисъла, вложен в този проект, нито жертвите на домашно насилие са уязвими групи в този смисъл.
Създаването на структура, в чието наименование липсва „Етнически и интеграционни или малцинствени въпроси/отношения" е незачитане на демокрацията и зачеркване на всичко, постигнато до момента в тази политика.
Много юристи и представители на неправителствени организации в сферата на борбата с домашното насилие се бориха да го има Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН) и определят приемането му като успех. Неуспех ще бъде, ако не се създаде самостоятелно звено, което да има отговорности по проблематиката. Докладът на г-жа Габриел завършва с „Проектът на акт е изготвен в изпълнение на чл. 6а, ал. 8 от Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН)." Формално – Да, актът е изготвен в изпълнението на посочения закон, но, в действителност, предложеният Проект на Постановление за приемане на Правилник за устройството, организацията и дейността на Националния съвет за защита от домашното насилие е изготвен като не са взети предвид редица важни обстоятелства, а именно: изграждането на: Услуги за пострадали от домашно насилие - национална телефонна линия, консултативен център, защитено жилище; Безплатна правна помощ за хора, които са икономически зависими от насилника си; Забрана на всякакъв контакт на извършителя с пострадалото лице; По-широк кръг хора, които могат да потърсят помощ по този закон - например роднини на пострадалите; Обща методика, по която съдът преценява риска за пострадалите. Всичко това не би могло да бъде осъществено от отдела, който се предлага да обслужва тези политики.
В тази връзка моля да вземете предвид изразеното от мен становище и да проведете допълнителни консултации и предоставите ясни мотиви за направеното предложение.

С уважение

Боряна Методиева